

اثربخشی آموزش مهارت های ارتباطی بر میزان رضایت زناشویی و تعهد زناشویی دانشجویان علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

فاطمه باقری کلیدبری*، طیبه حق پرست، مهوش مافی،

1395-6-31

هدف از اجرای این تحقیق تعیین میزان اثربخشی آموزش مهارت‌های ارتباطی بر دو متغیر رضایت زناشویی و تعهد زناشویی است. طرح پژوهشی از نوع نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانشجویان متاهل بدون فرزند رشته های علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت در سال 1394 تشکیل دادند. نمونه پژوهش 90 زوج بر اساس ملاک های ورود به پژوهش انتخاب شدند. سپس از بین این جامعه آنها که نمرات آنها یک انحراف معیار پایین تر از میانگین در مرحله پیش آزمون بود (60 زوج) را انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (30 زوج) کنترل (30 زوج) جایگزین شدند بدین ترتیب تعداد کل حجم نمونه 120 نفر بوده است. سپس قبل از اجرای مستقل (آموزش مهارت های ارتباطی)، کلیه آزمودنی های هر دو گروه در مرحله پیش آزمون به وسیله پرسشنامه های رضایتمندی زناشویی و تعهد زناشویی مورد اندازه گیری قرار گرفتند، و گروه آزمایش در معرض متغیر مستقل قرار گرفت و در گروه کنترل متغیر مستقل اجرا نشد. در پایان متغیر وابسته در هر دو گروه به وسیله پس آزمون مورد اندازه گیری قرار گرفت. ابزارهای به کار گرفته شده در این پژوهش شامل پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ (فرم 47 سوالی) و شاخص تعهد زناشویی (DCI) آدامز و جونز و آموزش مهارت های ارتباطی (8 جلسه ای) بود. جهت تجزیه تحلیل داده های بدست آمده از شاخص های آماری و روش های آمار توصیفی و برای بدست آوردن فراوانی، درصد، میانگین، انحراف استاندارد، و خطای استاندارد داده ها و سپس از آمار استنباطی برای بدست آوردن تحلیل کوواریانس به کمک نرم افزار spss-22 استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس بررسی تاثیر آموزش مهارت‌های ارتباطی بر میزان رضایت زناشویی و تعهد زناشویی دانشجویان در دو گروه آزمایش و کنترل را نشان می دهد. تفاوت بین دو گروه آزمایش و کنترل معنادار می باشد (0/01 p)

کلمات کلیدی : آموزش مهارت های ارتباطی، رضایت زناشویی، تعهد زناشویی

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)